

Boldogulás, boldogtanulás, minden semmi (részlet)

ESTERHÁZY PÉTER

¹Forrás: Vigilia 64
(1999/12) 894-895. p.

Lehetséges, hogy valakiben belül béke van s körötte békétlenség? Lehetséges, hogy az én békém és a te békéd egymással viszályban állnak? Tán a békének is közös nevezőt kell keresni? Vagy a békesség eleve magában foglalja a másikkal való békét? És ha telekhatárra építkeznek? Ha templomban pénzt vált? Van magányos béke?

Van bennem nyugodtság, kiegyensúlyozottság, higgadság, de én nem békességre törekszem. Az inkább következmény volna. Megértésre már inkább törekszem, szeretek megérteni valakit. Ha nézem, mi van a szívemben, többnyire nem tudom. Nem látok én semmit.

Talán valami sóvárgás, nehéz sóvárgás. Ritkán – tulajdonképpen elképesztően (illogikusan) sokszor! – ujjongás. Szerelem.¹ ►